

Sygnatura akt VII U 2581/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Rej-Żuk

Protokolant: Anna Delestowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 marca 2014 r. w J.

odwołania W. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 17.09.2013r., znak: (...)

w sprawie W. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o prawo do emerytury

I. odwołanie oddała,

II. nie obciąża wnioskodawcy kosztami zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej.

Sygn. akt VII U 2581/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17.09.2013 r. (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił W. M. prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r. Nr 8, poz.43 ze zm.), w związku z niespełnieniem przez wnioskodawcę przesłanki 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca udowodnił jedynie 14 lat, 1 miesiąc i 23 dni takiej pracy. Do pracy w warunkach szczególnych nie uwzględniono okresów zatrudnienia: od 17.12.1987 r. do 30.04.1990 r. oraz od 01.09.1990 r. do 31.12.1998 r. w Zakładach (...) S.A. w M., ponieważ praca nie była wówczas wykonywana w pełnym wymiarze czasu, ale w wymiarze $\frac{3}{4}$ i $\frac{1}{2}$ etatu.

W. M. wniósł od powyższej decyzji odwołanie, domagając się zaliczenia jako pracy w szczególnych warunkach kwestionowanych przez organ rentowy okresów zatrudnienia na wydziale bielnika przy chemicznej obróbce przędzy, pomimo wykonywania tej pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy. Powołując się w toku postępowania na przepisy Konstytucji, w tym art. 2, art. 32 i art. 67 ust. 1, wnioskodawca podniósł, że decyzja organu rentowego jest dla niego krzywdząca i niesprawiedliwa, ponieważ całe życie pracował w warunkach szkodliwych, a praca w niepełnym wymiarze wynikała z faktu przebywania na rencie inwalidzkiej.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. M., urodzony (...), był w okresach: od 24.08.1977 r. do 21.12.1986 r., od 17.12.1987 r. do 30.04.1990 r. oraz od 01.09.1990 r. do 31.08.2010 r. zatrudniony w Zakładach (...) S.A. w M. na stanowisku ślusarza w brygadzie remontowej, przy czym w okresach od 17.12.1987 r. do 30.04.1990 r. oraz od 01.09.1990 r. do 28.02.2010 r. swoją pracę wnioskodawca wykonywał w niepełnym wymiarze czasu pracy, tj. w wymiarze $\frac{3}{4}$ lub $\frac{1}{2}$ etatu.

/dowód: świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia:

05.11.1997 r., 21.04.2010 r., 23.04.2012 r. – k.5-8 akt emerytalnych;

zaświadczenia Rp-7 – k.6-8 akt kapitałowych/

Decyzją z dnia 17.09.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił W. M. prawa do emerytury, w związku z niespełnieniem przez wnioskodawcę przesłanki 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca udowodnił jedynie 14 lat, 1 miesiąc i 23 dni takiej pracy. Do pracy w warunkach szczególnych nie uwzględniono okresów zatrudnienia: od 17.12.1987 r. do 30.04.1990 r. oraz od 01.09.1990 r. do 31.12.1998 r. w Zakładach (...) S.A. w M., ponieważ praca nie była wówczas wykonywana w pełnym wymiarze czasu, ale w wymiarze $\frac{3}{4}$ i $\frac{1}{2}$ etatu.

/dowód: decyzja z dnia 17.09.2013 r. – k.13 akt emerytalnych/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie mogło zostać uwzględnione.

Nie można było zgodzić się z argumentacją podnoszoną przez wnioskodawcę, który prawo do emerytury przy obniżonym wieku emerytalnym wywodził z przepisów Konstytucji RP, w tym w szczególności z jej art. 67 ust. 1 w zw. z art. 32 i art. 2.

Sąd zważył, że istotnie stosownie do art. 67 ust. 1 Konstytucji obywatel ma prawo do zabezpieczenia społecznego w razie niezdolności do pracy ze względu na chorobę lub inwalidztwo oraz po osiągnięciu wieku emerytalnego. Należy jednak podkreślić, że powyższy przepis nie stanowi samoistnej podstawy do przyznania prawa do jakiegokolwiek świadczenia. Jak bowiem wyraźnie wskazano w dalszej części cytowanego przepisu: zakres i formy zabezpieczenia społecznego określa ustawa. W przypadku emerytur przyznawanych przy obniżonym wieku emerytalnym w związku z wykonywaniem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze przepisy, do których odsyła art. 67 ust. 1 Konstytucji stanowią stosowne przepisy ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) oraz przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z art.184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (w brzmieniu obowiązującym od dnia 01.01.2013 r.) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r., ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnił warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat, dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999 r. osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, **wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy**, obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszący co najmniej 15 lat.

Należy podkreślić, że prawo do przejścia na tzw. wcześniejszą emeryturę jest uprawnieniem szczególnym, jest wyjątkiem od zasady nabywania prawa do świadczenia emerytalnego po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego, stąd przepisy w powyższym zakresie muszą być interpretowane ściśle. Wszystkie przesłanki uprawniające do nabycia prawa do emerytury przy obniżonym wieku emerytalnym muszą być spełnione łącznie. Nie ma zatem możliwości, aby na podstawie obowiązujących przepisów przyznać wnioskodawcy prawo do emerytury, skoro jak zostało to bezspornie stwierdzone przez organ rentowy wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych jedynie przez 14 lat, 1 miesiąc i 23 dni zamiast wymaganych 15 lat. W pozostałych wnioskowanych okresach zatrudnienia wnioskodawca, jakkolwiek w dalszym ciągu wykonywał pracę na takim samym stanowisku, to jednak była to praca w niepełnym wymiarze czasu pracy i jako taka nie mogła zostać zaliczona do okresów pracy w warunkach szczególnych, uprawniających do nabycia prawa do wcześniejszej emerytury.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, że wnioskodawca nie spełnił przesłanki posiadania co najmniej 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach, co skutkowało koniecznością oddalenia odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach zapadło, z uwagi na charakter sprawy, w oparciu o art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.